

dem, som man skal deroppe. Det er muligt, at det derfor er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Holdgaard antydede, at man skal gaa over til Indførelse af Staldbedømmelse, men jeg vil kun protestere mod, at Husmændene skulde have været nødt til at gaa bort fra Landboforeningernes Dyrskuer, fordi man ikke tog Hensyn til Ydelsen. Det er en fuldkommen urigtig Paa-stand. — Endelig siger det ærede Medlem Hr. Holdgaard, at Husmændene ingen Interesse har i, at der gives Tilskud til Hesteavl, fordi man har opelsket en Hestebestand, som aldeles ikke passer for Husmændene. I den Henseende er man nu noget undskyldt, for det er først i de sidste Aaringer, der er kommet saa stærke Krav fra Husmændene om at faa Heste, der passede for dem, og for øvrigt maa man nu heller ikke se saaledes paa det, at fordi det, man har i Øjeblikket, ikke lige passer for Husmændene, er det ikke værd at støtte paa nogen som helst Maade; det vilde være urigtigt. Jeg vil gerne ogsaa i Avlsarbejdet yde Husmændene al den Støtte, der kan ydes dem, men man maa ikke ræsonnere saaledes, at naar noget ikke lige passer i Husmændenes Kram, er det ikke værd at støtte.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Holdgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Holdgaard: Jeg er vel vidende om, at man ved Dyrskuerne nu er kommet ind paa at tage Hensyn til Ydelsen, men det har man ikke været før. (Afbrydelse). Ja, man er maaske mere fremmelig oppe i Aalborg Amt end i forskellige andre Egne af Landet, det ved jeg selvfølgelig ikke; man er jo paa visse Maader efter sin egen Anskuelse videre fremme deroppe end andre Mennesker, og det er muligt, man ogsaa er det i dette Forhold. Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen sagde overfor mig, at jeg ikke maatte se saa ensidigt paa Statstilskuddet til Hesteavlens Fremme, at fordi det ikke kom Husmændene til gode, skulde man ikke være med til at støtte dette Arbejde. Det er meget rigtigt, men man maa vel have Ret til at forlange, at naar Staten yder Tilskud ogsaa til Hesteavlens Fremme, skal det ikke udnyttes paa den Maade, jeg omtalte før, at man opelsker en Hestetype, som er umulig for de mindre Landbrug, og derved tvinger disse til at indføre udenlandske Heste. Og det kan ikke nytte, at det ærede Medlem siger, at det er først nu i de sidste Aar, Husmændene er kommet i Tanker om

dette, thi de har i en lang Aarrække været nødt til at indføre baade russiske og islandske Heste, fordi den danske Hest er blevet af en saadan Beskaffenhed, at Husmændene ikke har Raad til at have den.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hans Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Clausager: Jeg har egentlig nogen Medfølelse med den højtærede Landbrugsminister i Dag, for man kan ikke sige, at hans Lovforslag har mødt særlig stor Velvillie, men jeg har da ogsaa den Tro, at han som den fornuftige Mand, han er, vil kunne forstaa, at det kniber med at tage imod det med Velvillie. I en Tid som denne, hvor der bliver krævet Hjælp til flere Erhverv og ikke mindst til Industrien, Hjælp til at holde Arbejdslønnen oppe — for det er det, det gaar ud paa; vi har set en Del saadanne Krav, og vi faar i de nærmeste Dage vel endnu større Krav at se —, maa man ikke forundre sig over, at det kniber med at gaa ind paa Nedsættelser overfor det Erhverv, der bringer de største Værdier hjem til Landet. Lovforslaget har ikke faaet nogen god Modtagelse; jeg kan vel egentlig uden Overdrivelse sige, at det er forladt baade af Guder og Mennesker, saasom baade det konservative Folkepartis og Venstres Repræsentanter har talt imod det, og Repræsentanterne for det guddommelige Parti, de Radikale, har ogsaa talt imod det. Nu vilde jeg gerne, om den højtærede Landbrugsminister vilde resignere paa en fornuftig Maade og sige som saa: Ja, ja, kan jeg ikke faa Nedsættelser og Besparelser ført igennem paa dette Punkt, saa kan jeg maaske dog faa Bevillingerne lagt om, saaledes at Loven bliver mere tidssvarende. Jeg for min Part ønsker at sige, at jeg synes, vi skulde være med til dette; hvis Landbrugsministeren vil gaa ind i en saglig Forhandling om at lægge det lille, meget lille Tilskud, Landbruget faar, om paa en saadan Maade, at det bliver mere tidssvarende og kommer til at gøre mere Nytte, da bør vi være med, men ogsaa kun, da.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning, og jeg henstiller, at vi dermed afslutter denne Række korte Bemærkninger.

Svend Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Holdgaard kan da ikke med Rette bebrejde Landmændene, at de har gjort